

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΑΓΙΟΝ ΦΑΝΟΥΡΙΟ**

Ὁ Ἱερεύς ἐκφωνεῖ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Ἦχος Δ΄

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

(Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῷ τοῦ Σωτῆρος εὐκλεεῖ ἀθλοφόρῳ, καὶ τῶν Ροδίων ἀκραιφνεῖ πολιούχῳ, ἀπό ψυχῆς προσπέσωμεν κραυγάζοντες· Ἁγιε Φανούριε, ἀπό πάσης ἀνάγκης, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς τιμώντας σέ πόθῳ, σύ γάρ θεόθεν δέδοσαι ἡμῖν, θεῖος προστάτης, καὶ φύλαξ σωτήριος.

ἄ
Τω του Σω τη ρος ευ κλε ει α
θλο φο ρω και των Ρο δι ων ακραιφ νει πο
λι ου χω α πο ψυ χης προ σπε σω μεν
κραυ γα ζον τες Ἀ γι ε Φα νου ρι ε α
πο πα σης α να γκης λυ τρω σαι τους δου λους
σου τους τι μων τας σε πο θω συ γαρ θε
ο θε ν δε δο σαι η μιν θε ι ος προ στα

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

της και φυλαξωτηριος

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τάς,
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σύ
προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ
τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν
ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γάρ δούλους σώζεις αἰεί, ἐκ παντοίων
δεινῶν.

 Ο υ σ ι ω π η σ ω μ ε ν π ο τ ε **Θ** ε ο τ ο κ ε

τ α σ δ υ ν α σ τ ε ι α σ σ ο υ λ α λ ε ι ν ο ι α ν α ξ ι ο ι ε ι

μ η γ α ρ σ υ π ρ ο ι σ τ α σ ο π ρ ε σ β ε υ ο υ σ α

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ
νων ^Δ Τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ
θε ρους ⁶ ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ
σου ^Δ σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι
ων δει νω ⁴ ω ων ^Δ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'

Ἦμνον διοδεύσας

Ἦχος π̄δ̄ Νη —² Γα

Ἄγιε του Θεου πρεσβευε υπερη
μων

Φωνῆς στεναγμοῦ μου ὡς συμπαθῆς,
Φανούριε μάρτυς, ἐνωτίσθητι εὐμενῶς, καί
λύσον παθῶν τὴν καταιγίδα, τὴν ἐπελθοῦσαν
δεινῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Φωνῆς στεναγμοῦ μου ὡς συμπαθῆς
Φανούριε μάρτυς ἐνωτίσθητι εὐμενῶς
καὶ λύσον παθῶν τὴν καταιγίδα
δεινῶς τῇ καρδίᾳ μου

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

μω^ν ρ^α

Ρανίσι τῶν θείων σου πρεσβειῶν, ψυχῆς μου
τά ἔλκη, ἐναπόπλυνον ἄθλητά, καί σβέσον τοῦ
σώματος τήν νόσον, ταῖς ἐπομβρίαις τῆς σῆς
ἀντιλήψεως.

ρ^α νι^ν σι^ν τω^ν θει^{ων} σου πρε^σβει^{ων} ρ^α ψυ

χης^μ ο^υ τα^ε ε^λκη^ε να^{πο} ο^πλυ^{νο}ν α

θλη^{τα} ρ^α και^σβε^σον^{του} σω^{μα}τος^{την} νο^ο

σον^χ τα^{ις} ε^{πο}μβ^{ρι}αι^ς της^σης^α ντι^{λη}ψε

ως^ρ ρ^α

α^γι^ε του^θε^{ου} πρε^σβευ^ε υπε^ρη

μω^ν ρ^α **Ο**λόσωμον δέδεγμαι τήν πληγήν, ἐχθροῦ

ταῖς βολίσι, καί νενέκρωμαι τήν ψυχήν, σύ οὔν
θεραπεύεις μέ μάρτυς, πρὸς ζωηφόρους ὁδοὺς
κατευθύνων με.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

^N ^Γ ^N ^Π
 ρ̣ Ὁ ^{ρ̣} λ ο σ ω μ ο ν ^{ρ̣} δ ε δ ε γ μ α ι τ η ν π λ η γ η ν ^{ρ̣} ε
 χ θ ρ ο υ τ α ι σ β ο λ ι ι σ ι κ α ι ν ε ν ε ε κ ρ ω μ α ι
 τ η ν ψ υ χ η ν ^{ρ̣} σ υ ο υ ν θ ε ρ α π ε υ ε ι σ μ ε μ α ρ
 τ υ ς ^{ρ̣} π ρ ο ς ζ ω η φ ο ρ ο υ ς ο δ ο υ ς κ α τ ε υ θ υ ν ω ν
 μ ε ^{ρ̣}

^{ρ̣} Ὁ ^{ρ̣} Δ ο ζ α Π α τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι α γ ι ω
 π ν ε υ μ α τ ι ^{ρ̣}

Ὑπάρχων ἀνάπλεως φωτισμοῦ, Φανούριε μάρτυς, ὡς διάκονος τοῦ φωτός, νοός μου ἀπέλασον τό σκότος, καί ἀρετῶν τῷ φωτί με καταύγασον.

^N ^Γ ^N ^Π
^{ρ̣} Ὑ ^{ρ̣} π α ρ χ ω ν α ν α π λ ε ω ς φ ω τ ι σ μ ο υ ^{ρ̣}
 Φ α ν ο υ ρ ι ε μ α ρ τ υ ς ὡ ς δι α κ ο ν ο ς

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

του φω τος^ρ νο ος μου α πε λα σον το σκο

τος^χ και α ρε των τω φω τι με κα ταυ γα

σον^ρ

^ρ και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην^ρ

Ρημάτων ἐξεπλήρωσας νομικῶν, ὠράθης Παρθένε, ὡς γεννήσασα τόν Θεόν, τόν πάλαι λαλήσαντα ἐν νόμῳ, δι' αἰνιγμάτων καί τύπων Πανάμωμε.

Θεοτοκίον. ^ρ Ρη μα των ε ξε πλη ρω σας νο

μι κων^ρ ω ρα θης Πα ρ θε ε νε ε ως γεν

νη σα σα τον Θε ον^ρ τον πα λαι λα λη σαν

τα εν νο μω^χ δι αι νι γ μα των και τυ πων

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

^N ^Γ
Παναμω με **α**

ῶδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος

^Γ ^N
α Ἁ γι ε του Θε ου πρεσβευε υπερ η
^Γ
μων **α**

Ἐμπεσῶν τῷ πελάγει, τῶν πειρασμῶν ἔνδοξε, τῷ τῆς ἀπωλείας πυθμένι, ἤδη καθέλκομαι, σύ μέ κυβέρνησον, πρὸς σωτηρίας λιμένα, οἷα κυβερνήτης μου, σοφέ πανάριστος.

^M ^Γ ^N
α Ἐ μπε σων τω πε λα γει των πει ρα σμων
^Γ ^κ ^λ
εν δοξε **α** τω της α πω λει ας πυθ με νι

^Δ
η δη κα θε λκομαι **α** συ με κυ βερ νη σον ⁹

^Π ^Γ
προς σω τη ρι ας λι με να **α** οι α κυ βερ

^Γ
νη της μου σο φε πανα ριστος **α**

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

^Γ
Γ
Α Ἰ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μω ν

Ἰλασμός γενηθήτω, καί τῶν κακῶν λύτρωσις, ἡ μαρτυρική σου πρεσβεία, μάρτυς Φανούριε, τοῖς προσιούσι σοι, καί ὀλικῶς ἀφορῶσι, πρὸς τήν ὀξύτατην σου, μάκαρ προμήθειαν.

^M Γ
Α Ἰ λα σμος γε νη θη τω και των κα κων

λυ τρω σις ἡ μαρ τυ ρι κη σου πρε σβει ει

α μαρ τυς Φα νου ρι ε τοις προ σι ου σι

σοι και ο λι κως α φο ρω σι προς την ο

ξυ τατην σου μακαρ προμηθειαν

Α Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

πνευ μα τι

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Μαρτυρίου τήν τρίβον, πανευκλεῶς
ᾧδευσας, ὅθεν πρὸς ὁδὸν μαρτυρίου, τοῦ σέ
δοξάσαντος, καμέ ὀδήγησον, τόν ἐν αἰρέσεσι
μάρτυς, πάσης παραβάσεως, περιπλανώμενον.

^Μ ^Γ
Ⲙⲁⲣⲧⲩ ⲛⲏⲟⲩ ⲧⲣⲓⲃⲟⲛ ⲡⲁⲛⲉⲩⲕⲗⲉⲱⲥ
ⲱⲃⲉⲩⲧⲁⲥⲁⲥ ⲁⲓ ⲟⲩⲛ ⲡⲣⲟⲥ ⲟⲩⲃⲟⲛ ⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲓⲟⲩ
ⲟⲩⲧⲟⲩ ⲥⲉ ⲃⲟⲗⲁⲥⲁⲛⲧⲟⲥ ⲁⲓ ⲕⲁ ⲙⲉ ⲟⲩⲃⲏⲕⲏⲥⲟⲛ
ⲧⲟⲛ ⲉⲛ ⲁⲓ ⲣⲉ ⲥⲉ ⲥⲓ ⲙⲁⲣⲧⲩⲥⲁⲥ ⲁⲓ ⲡⲁ ⲥⲏⲥⲏⲥⲓ ⲡⲁ
ⲃⲁ ⲥⲉⲱⲥ ⲡⲉ ⲣⲓ ⲡⲗⲁ ⲛⲱ ⲱ ⲙⲉ ⲉ ⲛⲟⲛ ⲁⲓ

^Ν ^Γ
ⲁⲓ ⲕⲁⲓ ⲛⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲉⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲧⲟⲩⲥ ⲁⲓ
ⲱ ⲛⲁⲥⲧⲱⲛ ⲁⲓ ⲱ ⲛⲱ ⲁ ⲙⲏⲛ ⲁⲓ

Ἐπουράνιε πύλη, δί' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν, ὁ
Δημιουργός τῶν ἀπάντων, καθάπερ ἄνθρωπος,
πύλας μοί ἀνοιξον, τῆς ἀληθοῦς μετανοίας, καί
πυλῶν με λύτρωσαι, τοῦ ἄδου Δέσποινα.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Θεοτοκίον. ^Μ ^Γ
Α που ρα νι ε πυληδιης η

μιν ε λαμ ψεν ^Γ ο Δη μι ουρ γος των α

πα αν των κα θα περ αν θρω προς ^Γ πυ λας μοι

α νοι ζον της α λη θους με τα νοι ας ^Γ και

πυ λων με λυ τρωσαι του α δου Δε σποι να ^Γ

Διάσωσον ἀπό κινδύνων τούς δούλους σου
Ἄθλοφόρε, ὅτι πάντες τῆ σῆ πρεσβεία
προστρέχομεν, ἵνα ρυσθῶμεν Φανούριε πάσης
βλάβης.

^Ν ^Γ
^Γ ^Γ ^Χ
Α α α σω ω ω σον ^Χ α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Α θλο φο ο ρε ^Δ ο

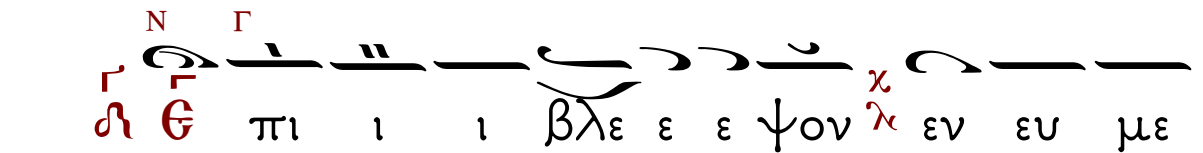
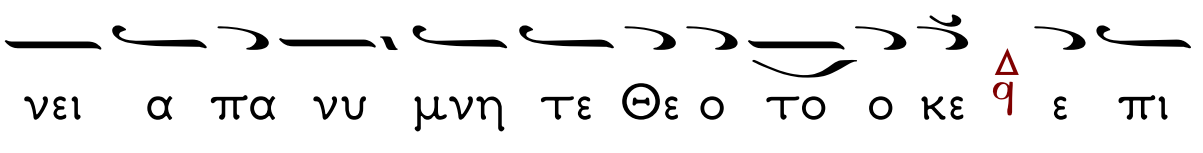
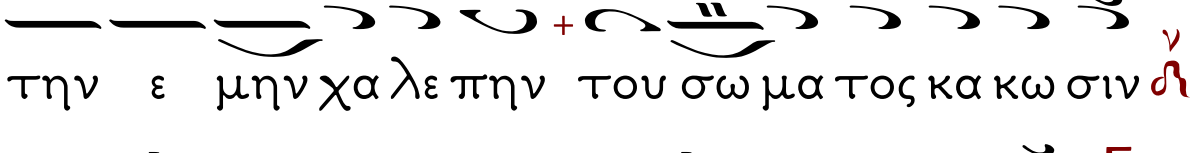
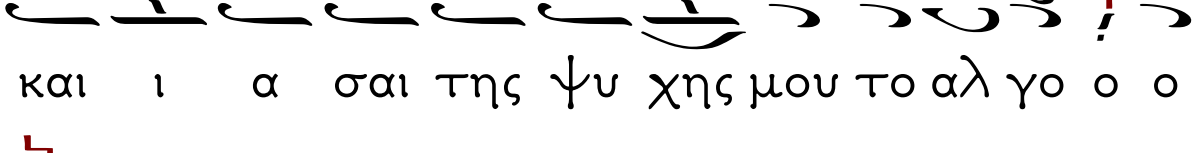

τι παν τες τη ση πρε σβει α προ στρε χο μεν ^Ν ^Γ

ι να ρυ σθω μεν Φα νου ρι ε πα α σης

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

βλαβης

Ἐπιβλεψον ἐν εὐμενεία, πανύμνητε
Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν τοῦ σώματος
κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με

νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι

την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν

και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο

ος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Κάθισμα Πρεσβεία Θερμή.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Πλεόντων σωτήρ, ἀδικουμένων σύμμαχος,
πενθούντων χαρά, καί αιχμαλώτων λύτρωσις,
δεικνύμενος Φανούριε, ὡς ταχύς ὀρθοδόξων
ἐπίκουρος, μή διαλίπης ἀτρώτους τηρεῖν, ἐκ τῶν
βελῶν τοῦ ἀλάστορος τούς δούλους σου.

ᾠ̣ Δι̣
Πλε ον των σω τηρ α δι κου με νων
συμ μα χος πεν θου ντων χα ρα και αι χ μα
λω των λυ τρω σις δει κνυ με νος Φα νου ρι
ε ως τα χυς ορ θο δο ξων ε πί κου ρος
μη δι α λι πης α τρω τους τη ρειν εκ
των βε λων του α λα στο ρος τους δου λους
σου

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Ὡδὴ δ'

Εἰσακήκοα, Κύριε

Ἦχος πλδ' — Γα²

Γ
Γ
Α Ἄ γι ε του Θε ου πρεσβευε υπερ η

μων

Τήν λιθώδη καρδίαν μου, καί πεπωρωμένην ψυχὴν κατάνυξον, ὁ τῶν λίθων τά προσκρούσματα, μάρτυς ὑπομείνας ὡσπερ ἄσαρκος.

Γ
Μ Γ
Α Τ ην λι θωδη καρ δι αν μου Α και πε πω

ρω με νην ψυ χην κα τα νυ ξον Α ο των λι

θων τα προ σκρου σμα τα Δ μαρ τυς υ πο μει

νας ωσπερ ασαρκος Α

Γ
Α Ἄ γι ε του Θε ου πρεσβευε υπερ η

μων

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Αναβλύζεις ἐκάστοτε, τὰ τῶν ἰαμάτων θεία
χαρίσματα, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου,
καὶ τῶν νοσημάτων ἐξαίρεις καύσωνα.

^{M Γ}
Α να βλυ ζεις ε κα στο τε τα των ι
α μα των θει α χα ρι σμα τα τοις προ στρε
χου σι τη σκε πη σου και των νο ση μα των ε
ξαι ρεις κα αυ σω να

Α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υπε ρ η
μων

Ἰατήριον ἄμισθον, τοῖς ἐν ἀσθενείαις γενοῦ
Φανούριε, καὶ τοῖς πάσχουσιν ἀντίληψις, καὶ
τοῖς αἰχμαλώτοις ἀπολύτρωσις.

^{M Γ}
Α τη ρι ον α μι σθ ον τοις εν α
σθε νει αις γε νου Φα νου ρι ε και τοις πα

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

σχοῦσιν ἀντιλήψεις ^Δ και τοῖς αἰμαλώτοις ἀ

πολυτρωσίς ^Γ **Δ**

^Γ **Δ** οὐ ζα Πατρικαὶ Ὑιὼ καὶ ἀγιὼ

πνευματι ^Γ **Δ**

σωτηρίας ἰμάτιον, ἐν τῇ ἀπεκδύσει σαρκὸς ἡμφίεσαι, ὅθεν ἔνδυσον Φανούριε, τὴν γεγυμνωμένην ψυχὴν μου χάριτι.

^{Μ Γ} ^Γ **Δ** σωτηρίας ἰματιον ^Γ **Δ** ἐν τῇ ἀ

πεκδύσει σαρκὸς ἡμφίεσαι ^Γ **Δ** ὅθεν ἐν

δύσον Φανούριε ^Δ τὴν γεγυμνωμένην ψυ

χὴν μου χάριτι ^Γ **Δ**

^Γ **Δ** καὶ νυν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ω νας των αι ω νων α μην ^Γ _Δ

Στάμνος ἔμψυχος πέφηνας, τῆς ζωῆς τό
μάννα κόσμῳ πηγάσασα, τὸν ζώσαντα τὸν
ἄνθρωπον, καὶ τὴν ἁμαρτίαν θανατώσαντα.

Θεοτοκίον. ^Μ ^Γ _Δ _Γ _Δ _Γ _Δ _Γ _Δ _Γ _Δ
Στα μνος εμ ψυ χος πε φη νας _Δ

της ζω ης το μαν να κο σμω πη γα σα σα ^Δ _Γ

τον ζω ω σαν τα τον αν θρω πον ^Δ _Γ και την

α μαρ τι αν θανα τω σαν τα ^Γ _Δ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Ὡδή ε. Φώτισον ἡμᾶς,

Ἄγιε του Θεου πρεσβευε υπερ η

μων

Ἄνωθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύεις ἐκλυτρούμενος, ἐκ παντοίων ἀναγκῶν καί συμφορῶν, τούς ἐν πίστει εὐφημούντας σέ Φανούριε.

Ἄνωθεν η μας ε ποπτευεις εκλυ
τρου με νος εκ παν τοι ων α να γκων και
συμ φο ρων τους εν πι στει ευ φη μουν τας σε
Φανουρι ε

Ἄγιε του Θεου πρεσβευε υπερ η

μων

Ἰλέων ἡμῖν, τῇ ἐνθέρμῳ μεσιτεία σου, τοῦ ἐλέους ἀθλητά τόν θελητήν, ἀπεργάζου τοῖς ἀφρόνως ἀμαρτάνουσι.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

λεων ημιν τη εν θερμω μεσι
τει ασου του ελεους αβλητα τον θε
λητην απεργαζου τοις αφρονωσ αμαρ
τανουσι

δοξα Πατρι και Υιω και αγιω
πνευματι

Σώματος πληγᾶς, ἐνεγκῶν στερρῶς
Φανούριε, ἰατρεύεις τῶν σωμάτων καί ψυχῶν,
ἄρρωστίας καί ὀδύνας θείω Πνεύματι.

Σωματος πληγας ενεγκων στερρως
Φανουριε ιατρευεις των σωματων
και ψυχων αρρωστιας και οδυνας θειω
Πνευματι

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Γ ρ και νυν και α ει και εις τους αι

ω ναςτων αι ω νωνα μην ρ

Θεοτοκίον.

Φέγγος άστραπής, του υιού σου Κόρη
έλαμψε, τούς εν σκότει καθημένους και σκιά,
και ζωής τας φωταυγείας έδωρήσατο.

Θεοτοκίον. Ν ρ Φεγ γος α στρα πης του υι ου

σου Κο ρη ε λαμ ψε ρ τους εν σκο τει κα

θη μενους και σκι α ρ και ζω ης τας φω ταυ

γει ας ε δω ρη σα το ρ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Γ Ὡδὴ σ'. Τὴν δέησιν ἤχος πλ. δ'.

Γ Ἀ γι ε του Θε ου πρεσβευ ε υπερ η

μω ν δ

Ἀνάγκας σου τῆς ψυχῆς τὸν ἔρωτα, ὡς λαμπάδα πρὸς Χριστόν ἀθλοφόρε, καταναλίσκεις τῆς πλάνης τὴν ὕλην, καὶ καταθάλπεις πιστῶν τὰ φρονήματα, διὸ κατάφλεξον καμουῦ, τὰ σαθρά καὶ γεώδη νοήματα.

Γ Ἀ να α α γκα ας σου ἤ της ψυ χης

τον ε ρω τα ἤ ως λα μπα δα προς Χρι στο ον

α θλο φο ρε ἤ κα τα να λι σκεις της πλα

νης την υ λην ἤ και κα τα θα λπεις πισ των

τα φρονη μα τα ἤ δι ο κατα φλεξον κα μου Δ 9

τα σα θα ρα και γε ω δη νο η μα τα ἤ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Γ
Γ
Α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υπε ρ η
μω ν

Νεκρώσεως τῷ καρπῷ ἐζώγρημαι, καί τοῦ
θείου ἀπερρίφθην νυμφῶνος, τά τῆς φθορᾶς
περικείμενος φύλλα, καί τοῦ θανάτου προφέρων
τήν ἄκανθαν, σύ οὖν μέ ζώωσον σοφέ, καί τῆς
πρώην μέ δόξης ἀξίωσον.

Χ
Α Νε κρω ω ω σε ε ως τω καρ πω ε
ζω γρη μαι και του θει ου α περ ρι ι
φθην νυμ φω νος τα της φθο ρας πε ρι κει
με νος φυλ λα και του θα να του προ φε ρων
την α καν θαν σου ουν με ζω ω σον σο φε και
της πρω ην με δο ξη σα ξι ω σον

Α Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

πνευματι

Ὁλόκληρον σεαυτὸν προσήγαγες, τῷ Δεσπότη προσφορὰν καὶ θυσίαν, ὅθεν καμὲ ἐνδυνάμωσον μάρτυς, αὐτῷ λατρεῦσαι ὁσίως Φανούριε, καὶ θύσαι τούτῳ καθαρῶς, καθαρᾶς πολιτείας ἀκρότητα.

λο ο ο κληηρον σε αυ τον προ

ση γα γες τω Δε σπο τη προ σφο ρα αν και θυ

σι αν ο θεν κα με εν δυ να μω σον

μαρ τυς αυ τω λα τρευσαι ο σι ως Φα νου ρι

ε και θυσαι του τω κα θα ρως και θα ρας

πολι τειας ακρο τη τα

και νυν και α ει και εις τους αι

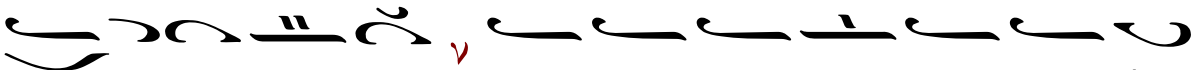
ωνας των αι ω νων α μην

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Ύψαύχενα δυσμενῆ ὑπόταξον, ταῖς ποσίν ἡμῶν Πανάμωμε Κόρη, ἥ τήν πεσοῦσαν ὑψώσασα φύσιν, τῇ ὑψηλῇ καί ἀρρήτῳ κυήσει σου, καί ταπεινώσασα ἐχθροῦ, ἐπηρμένου μετέωρον φρόνημα.

Θεοτοκίον.
δλ Υ ψα α αυ χε ε να ^χ _λδυσμε

νη υ πο τα ξον ^χ _λταις πο σιν η μων Πα να α

μω με Κο ρη ^γ _{δλ} η την πε σου σαν υ ψω

σα σα φυ σιν ^χ _λτη υ ψη λη και αρ ρη τω κυ

η σει σου _{δλ} και τα πει νω σα σα ε χθ ρου ^Δ _γ ε πηρ

με νου με τε ω ρον φρο νη μα _{δλ}

Διάσωσον ἀπό κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχομεν, ἵνα ρυσθῶμεν Φανούριε πάσης βλάβης.

^N _{δλ} Δι ^Γ α α α σω ω ω σον ^χ _λ α πο κιν

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

δυνων τους δουλους σου Αθλοφο ορε ^Δο
τι παντες τη ση πρεσβεια προστρεχομεν ^ν
ι να ρυσθωμεν Φανουριε παασης
βλαβης ^ρ

Αχραντε, η διαλογου τον Λογον
ανερμηνευτως, επ' εσχάτων των ημερων
τεκουσα δυσωπησον, ως εχουσα μητρικην
παρρησιαν.

^ρ ^Δ ^κ ^λ
αααχραααντε η δι
αλογου τον Λογον ανερμηνευτως ^Δ
επ εσχάτων των ημερων τεκουσαδυσω
πησον ^ν ως εχουσα μητρικην παρρησι
ιαααν ^ρ

Ο Ιερεύς: **Ε**λέησον ημᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἑκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον

ᾠχος β'.

Προστασία τῶν χριστιανῶν.

ᾠχος ᾠ̇ Δι̇

Υπερήφανον ὄμμα κατέβαλες, τῷ γενναίᾳ ἀθλήσει σου ἔνδοξε, ἐξ οὗ ἀπάλλαξον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐνεργείας Ἀθλητά, ἵνα ἡσύχιον ζώην, ἐν ὁμονοίᾳ ἀγαστῆ, οἱ βοῶντες διάγωμεν, πλήρωσον τάς αἰτήσεις, καὶ ἔμπλησον εὐφροσύνης, τοὺς προσιόντας σοι πιστῶς, ὦ Φανούριε πανθαύμαστε.

ᾠ̇ Δι̇
B Δ Γ
Υ πε ρη φα νον ομ μα κα τε ε βα
Γ Δ B
λες ᾠ̇ τη γεν ναι α α θλη σει σου εν δο ξε ᾠ̇
+ ᾠ̇
εξ ου α παλ λα ζον και η μας της ε
+ ᾠ̇
νερ γει ας Α θλη τα ᾠ̇ ι να η συ χι ον ζω
N
+ ᾠ̇ + ᾠ̇
ην εν ο μο νοι α α γαστη ᾠ̇ οι βο
+ ᾠ̇
ων τες δι α α γω μεν ᾠ̇ πλη ρω σον τας αι τη

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

σεις και εμπλησον ευφροσυνης τους
προσιοντας σοι πιστως ωφανουρι
επανθαυμαστε

Προκείμενον ᾠχος δ'

Διι και ος ως φοινηξαν ησει
δικαιωσει κεεδρος ηεντω λιβανω
πληθυνθησεται

Στιχ. Πευφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Το τρίτον Δι και ος ως φοινηξαν ησει
δικαιωσει κεεδρος ηεντω λιβανω
πληθυνθησεται αι αι αι
αι αι

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(i' 32-36 καὶ iα' 1).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγῶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθέν του Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται μέ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτόν καγῶ ἔμπροσθέν του Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. Ἦλθον γάρ διχᾶσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρός αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρός αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ του ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι' Δι' Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα τι Ταις του Α θλο
 φο ορου πρεσβειαις ε λε ημον ε ξα λει

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ψον τα πληθη^ν ^οτων ε μων εγκληματων ^Δ

^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ^Δ Ταις της Θε ο το κου

πρε σβει αις Ε ε λε η μον ^Δ ε ζα λει ψον τα

πληθη^ν ^οτων ε μων εγκληματων ^Δ

^Δ ^χε λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα

το με γα ε λε ος σου ^Δ και κα τα το

πληθος των οικ τιρμων σου ^Δ ε ζα λει ψον ⁺

το α νο ομημα μου ^Δ

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ρόδον ὡς μυρίπνοον, καί θησαυρός
ζωηφόρος, ἐν Ρόδῳ κρυπτόμενος, μάρτυς
πεφανέρωσαι τοῖς ἰκέταις σου, καί ζωῆς

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ἐμπνευσας, τὰς ὁσμάς ἐν κόσμῳ, καὶ ὁσμήν
θανάτου ἤλασας, καὶ ἀπεδίωξας, τὰς δυσώδεις
νόσους Φανούριε, ὧν περ τῆς λύμης λύτρωσαι,
τούς σοί προσιόντας ἐκ πίστεως, πάσης
ἐπήρειας, καὶ βλάβης καὶ μανίας ἀπηνοῦς,
διαφυλάττων μακάριε, τούς προσκαλουμένους
σε.

^π_χ
Ⲡοδονως μϣ ρι πνο ον ⲕαι θη σαυ ρος
ζω η φο ρος ⲉν Ρο δω κρυπτο με νος
μαρ τυς πε φα νε ρωσαι τοις ι κε ταις σου
ⲕαι ζω η ης ε μπνευ σας ⲕτας ο σμας εν
κο ο σμω ⲕαι ο σμη ην θα να του η λα
σας ⲕαι α πε δι ω ξας ⲕτας δυ σω δεις νο
σους Φα νου ρι ε ⲱν περ της λυ μης λυ τρω
σαι ⲕτους σοι προ σι ον τας εκ πι στε ως πα

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Δ
σης ε πη ρει ει ας και βλα βης και μα
νι ας α πη νους δι α φυ λατ των μα κα
ρι ε τους προ σκα λου με νους σε ε ε

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἀ**μήν.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ᾠδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

ᾠχος λ' αὐτῆς Νη

ⲁⲛⲓ ⲙⲛⲟⲩ ⲛⲉϣⲏⲩ ⲛⲉϣⲏⲩ ⲛⲉϣⲏⲩ ⲛⲉϣⲏⲩ ⲛⲉϣⲏⲩ ⲛⲉϣⲏⲩ ⲛⲉϣⲏⲩ ⲛⲉϣⲏⲩ ⲛⲉϣⲏⲩ
ⲁⲛⲓ ςⲁ γⲓ ε του Θε ου πρε σβευ ε υπερη

ⲙⲱⲛ ⲁⲛⲓ

Ρείθροις τῶν θείων σου θαυμάτων,
ἀποξήρανον βυθόν τῶν παθημάτων, καί πρὸς
ὔδωρ τροφῆς, ἐξ αὐχμηρᾶς ἐρήμου, ὀδήγησον
Φανούριε, τοὺς πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας.

ⲁⲛⲓ ςⲁ ρⲉⲓ ⲑⲣⲟⲓⲥ ⲧⲱⲛ ⲑⲉⲓⲱⲛ ⲥⲟⲩ ⲑⲁⲩⲱⲁⲧⲱⲛ ⲁ
ⲛⲓ ⲁⲛⲓ ςⲁ ρⲉⲓ ⲑⲣⲟⲓⲥ ⲧⲱⲛ ⲑⲉⲓⲱⲛ ⲥⲟⲩ ⲑⲁⲩⲱⲁⲧⲱⲛ ⲁ
ⲁⲛⲓ ςⲁ ⲣⲟⲥ ⲕⲏⲁⲛⲟⲛ ⲑⲩⲑⲟⲛ ⲧⲱⲛ ⲡⲁⲑⲏⲙⲁⲧⲱⲛ ⲁⲛⲓ ςⲁ ⲁⲛⲓ ςⲁ
ⲁⲛⲓ ςⲁ ⲡⲣⲟⲥ ⲩⲩⲱⲣ ⲧⲣⲟⲑⲏⲥ ⲉⲗ ⲁⲩⲅⲏⲙⲏⲣⲁⲥ ⲉⲣⲏ
ⲁⲛⲓ ςⲁ ⲁⲛⲓ ςⲁ ⲟⲑⲏⲑⲏⲑⲏⲥⲟⲛ ⲡⲁⲛⲟⲩⲟⲩⲣⲓⲓⲉ ⲁⲛⲓ ςⲁ
ⲁⲛⲓ ςⲁ ⲧⲟⲩⲥ ⲡⲓⲥⲧⲱⲥ ⲥⲉ ⲁⲛⲩⲙⲛⲟⲩⲛⲧⲁⲥ ⲁⲛⲓ ςⲁ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

^M ^N
γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υπερη

μωv

Ἰδοιμι ὥρα τῆς ἀνάγκης, σέ συλλήπτορα
καί θεῖον ἄρωγόν μου, τά λυποῦντα ταχύ,
σκεδάζοντα παμμάκαρ, καί θείαν μοί
δωρούμενον, λύτρωσιν καί εὐφροσύνην.

^N
Ἰδοιμι ὥρα τῆς ἀνάγκης σε συλ
ληπτο ρα και θει ον αρωγον μου τα λυ που
ουν τα τα χυ σκε δαζον τα παμ μα καρ και
θει αν μοι δω ρου ου με ε νοv λυ τρω σιν
και ευ φρο συ νην

^N
δο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

Ἐλαμψας μάρτυς ἐν τῇ Ρόδω, ὡς νεόφωτον

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

καί φωτοφόρον ἄστρον, ἱαμάτων αὐγᾶς, καί
φέγγος χαρισμάτων, ἀστράπτον τοῖς
καθεύδουσιν, ἐν τῷ σκότει τῆς ἀπάτης.

^N
^γ **Ε** λαμ ψας μαρ τυς εν τη Ρο δω **Δ** ως

 νε ο φω τον και φω το φο ρον α στρον ^γ **Δ**

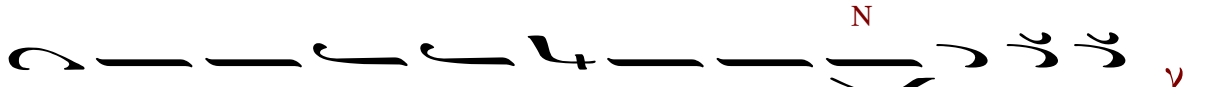

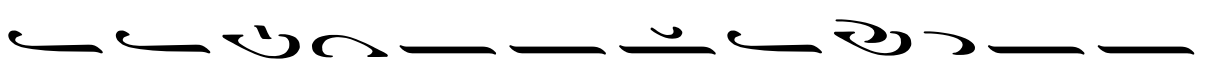

 ι α μα α των αυ γας και φεγ γος χα ρι
^Δ
^Δ σμα των **Δ** α στρα πτον τοις κα θε ευ δου ου
^Π ^N
^Δ σιν **Δ** εν τω σκο τει της α πα της ^γ **Δ**
^N
^γ **Κ** αι νυ υν και α ει **Δ** και εις τους αι

^Π ^N
 ω νας των αι ω νων α μην ^γ **Δ**

Πίον καί σύσκιον ὠράθης, καί ἀλάξειτον
καί φωτοφόρον ὄρος, οἷς ἐν τύποις ποτέ,
ἐλάλησεν ὁ λόγος, ὧν βλέποντες τήν ἔκτασιν,
εὐφημοῦμεν σέ Παρθένε.

Θεοτοκίον. ^N
^γ **Π**ι ον και συ σκι ον ω ρα θης **Δ**

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

 και α λα ζευ τον και φω το φο ρον ο ρος

 οισ εν τυ υ ποις πο τε ε λα λη σεν ο

 λο γος ων βλε πον τες την ε ε κτα α σιν

 ευ φη μου μεν σε Παρ θε νε

ᾠδὴ η'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

 ἄ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υπερη

 μων

Ρυπτική σου πρεσβεία ἐκκαθαίρεις, τῶν ψυχῶν τὰς οὐλᾶς, καὶ καρδιῶν τὰ βάρη, καὶ ἀλγηδόνας παύεις τὰς τοῦ σώματος, καὶ βραβεύεις πάσι, κατ' ἄμφω εὐρωστίαν, Φανούριε θεόφρον.

 Ρυ πτι κη σου πρε σβει α εκ κα θαι

 ρεις των ψυ χων τας ου λας και καρ δι ων τα

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

μησεις ωσπερ α γρουκαλαμην^ν

^N
Αο ζα Πατρι και Υι ω^Δ και Α

γι ω Πνευματι^ν

Στρατευθεῖς τῷ καλέσαντι σέ λόγω, ἡγωνίσω λαμπρῶς, κατά τῆς ἀνομίας, ὅθεν καμὲ τῆς κλήσεως ἧ κέκλημαι, ἄξιον ἐργάτην, ἀνάδειξον παμμάκαρ, εὐχαῖς σου εὐπροσδέκτοις.

^N
Αστρατευθεις τω καλεσαντι σε λο

γω^Δ η γω νι σω λαμπρωσ κα τα της α

νο μι ασ^ν ο θεν κα με της κλη σε ως η

κε κλημαι^β α ξι ον ερ γα την α να δει

ζον παμ μακαρ ευ χαις σου ευ προσ δε κτοις^ν

^N
Α και νυ υν και α ει^Δ και εις τους αι

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ᾠδὴ θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἦχος λ̣α̣ Νη —² Γα

Ἄ γι ε του Θε ου πρεσβευ ε υπερ η
μων

Ἐλαίῳ τῶν ἀγώνων σου ἀθλητά, ἰλαρύνεις ἡμῶν τὴν διάνοιαν, καὶ ψυχικά, ἔλκη τε καὶ μώλωπας χαλεποὺς, ἀνακαθαίρεις πάντοτε, καὶ τὰ τῶν σωμάτων ὀδυνηρά, νοσήματα ἰᾶσαι, ὡς χάριν κεκτημένος, παρά Θεοῦ μάρτυς Φανούριε.

Ἐ λαι ω των α γωνων σου α θλη τα
ι λα ρυ νεις η μων την δι α νοι αν και

ψυ χι κα ελ κη τε και μω λω πας χα λε

πους α να κα θαι ρεις παν το τε και τα

των σω μα α των ο δυ νη ρα νο ση μα

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

σχυ ος πυ ργος δι α παν τος δι γε νου τοις
σοις ι κε ταις Δ Φα νου ου ρι ε παμ μα καρ
των α θλο φο ρων εγκαλλωπισμα
μων Δ

Λκοίμητος προστάτης και άρωγός,
άντιλήπτωρ γενου και ύπέρμαχος, και βοηθός,
τοις προσκαλουμένοις ειλικρινώς, τό ιερόν σου
όνομα, μάρτυς άθλοφόρε θαυματουργέ, έξ
έριδος και φθόνου, άπάτης τε και δόλου, ήμās
ρυόμενος Φανούριε.

Δ Δ κοι μη τος προ στα της και α ρω γος
Δ αν τι λη πτωρ γε νου και υ περ μα χος Δ και
βο η θος Δ τοις προ σκα λου με νοις ει λι κρι

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

^Γ νως ^Δ το ^ι ^ε ρον σου ^ο νομα ^Π μαρτυς
^α θλο φο ^ο ρε θ αυ μα τουρ γε ^Δ εξ
^ε ρι δος και φθ ο νου ^κ α πα α της τε και
^{δο} λου ^η μας ρυ ο με νος Φ ανου ρι ε
^Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
^Π νευ μα τι

Ἰλύος καμέ ὕψωσον ἐμπαθοῦς, καί πίκρας
 συνήθειας Φανούριε, ἡ ἐκ παιδός, εἰκων
 ἐγεώργησα τούς καρπούς, τῆς ἀμαρτίας ἅγιε,
 ψυχὴ τε καὶ σώματι ρυπωθεῖς, μή με παρίδης
 μάρτυς, σύ γάρ τῶν ἐν ἀναγκαῖς, ὁ ἐτοιμότατος
 ἐπίκουρος.

^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Γ
^Δ Ἰ λυ υ υ ος κα με υ υ ψ ω σ ο ν ε
^μ πα θ ο υς ^κ και πι κ ρ ας συ ν η θ ρ ει ας Φ ανου ρι

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ε^Γ η^Δ εκ^Γ παι^Γδος^Ν ει^Γκων^Ν ε^Γ γε^Νωρ^Νγη^Νσα^Ν
 τους^Γκαρ^Γπους^Δ της^Γ α^Γ μα^Γρ^Γτι^Γας^Δ α^Δ γι^Δε^Δ ψυ^Δ
 χη^Γ τε^Γ και^Ν σω^Νω^Ν μα^Ντι^Ν ρυ^Ν πω^Ν θεις^Γ δ^Δ μη^Δ
 με^Γ πα^Γρι^Γδης^Δ μα^Δρ^Δτυς^Δ συ^Δγα^Δρ^Δτων^Ν εν^Ν α^Ν
 να^Γγκαις^Δ ο^Δ ε^Δ τοι^Δ μο^Δ τα^Δ το^Δς^Δ ε^Δ πι^Δκου^Δρος^Δ
 δ^Ν και^Ν νυ^Ν και^Ν α^Ν ει^Ν και^Ν εις⁺ τους^Ν αι^Ν ω^Ν νας^Ν
 των^Ν αι^Ν ω^Ν νων^Γ α^Γ μην^Δ

Σκηνή ἡ πολυώνυμός τοῦ Θεοῦ, ἡ περίδοξος
 πόλις τοῦ Κτίσαντος, ἐν ἧ Χριστός, εἵργασται
 θαυμάσια φοβερά, τόν γάρ Ἀδάμ ἀνέλαβε,
 τοῦτον ἀναπλάσας ἐκ τῆς ἀράς, σύ εἶ
 Παρθένομητορ, διὸ μή στερηθεῖν, τῆς
 προστασίας σου ὁ ἄθλιος.

Θεοτοκίον. ^Γ ^Π ⁺
 δ^Δ Σκη^Γνη^Π η⁺ πο⁺λυ⁺ω⁺νυ⁺μος

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

του Θεου ^Γ _N η περιδοξος πολισ του Κτι
σαντος ^Δ ₉ εν η Χριστος ^Δ ₉ ειρ γασται θ αυ μα
σια φο βε ρα ^Γ ₉ τον γαρ Α δαμ α νε λα βε ^Δ ₉
του τον α να πλα α σασ εκ της α ρας ^Γ ₉ συ
ει ^Γ ₉ Παρ θε νο μη τορ ^Δ ₉ δι ο ο μη στε ρη
θει ην ^Γ ₉ της προ στα σι ασ σου ο α θλι ος ^Γ ₉

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον, καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια
Ἄξιον ἐστιν ὡς ἀλη

θῶς μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον τήν

ἀειμακάριστον καί παναμώμητον

καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τήν τιμι

ωτέραν τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξο

τεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τήν ἀ

διαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν

τήν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Χαίροις τῶν μαρτύρων ἢ καλλονή, καὶ τῶν
ιαμάτων ὁ χειμάρρους ὁ δαψιλῆς, χαίροις τῶν
Ροδίων, ὁ μέγας πολιοῦχος, Φανούριε ἀξίως
ἀντιδεδόξασαι.

^Π
ⲓ ⲛⲁ ⲣⲱⲓⲥ ⲧⲱⲛ Ⲙⲁⲣ ⲧⲩ ⲣⲱⲛ ⲛⲉ ⲕⲁⲗⲗⲟ ⲛⲉ ⲓ ⲕⲁⲓ
ⲧⲱⲛ ⲓ ⲁ ⲙⲁ ⲧⲱⲛ ⲟ ⲕⲁⲓ ⲙⲁⲣ ⲣⲟⲩⲥ ⲟ ⲃⲁ ⲫⲓ
ⲗⲛⲥ ⲓ ⲕⲁⲓ ⲣⲱⲓⲥ ⲧⲱⲛ ⲣⲟ ⲃⲓ ⲱⲛ ⲟ ⲙⲉ ⲕⲁⲥ ⲣⲟ
ⲗⲓ ⲟⲩ ⲕⲟⲥ ⲕ Ⲙ Ⲙ ⲕ ⲙ ⲁ ⲛⲟⲩ ⲣⲓ ⲉ ⲁ ⲗⲓ ⲓ ⲱⲥ ⲓ
ⲁⲛ ⲧⲓ ⲃⲉ ⲃⲟ ⲗⲁⲥⲁⲓ ⲓ

Τὶς τῶν παλαισμάτων σου τὴν πληθύν,
ἐξείπη ἀξίως καὶ τῶν πόνων τὸ καρτερόν; σὺ
γὰρ τῶν βασάνων, τὰ εἶδη καθυπέστης, ὡς
ἄσαρκος νεκρώσας τὸν παναλάστορα.

^Π
ⲓ ⲧⲓⲥ ⲧⲱⲛ ⲡⲁ ⲗⲁⲓ ⲙⲁ ⲧⲱⲛ ⲥⲟⲩ ⲧⲛⲉ ⲡⲗⲛ ⲗⲩⲛ ⲓ
ⲉ ⲗⲓ ⲡⲛⲁ ⲗⲓ ⲱⲥ ⲕⲁⲓ ⲧⲱⲛ ⲡⲟ ⲛⲱⲛ ⲧⲟ ⲕⲁⲣ
ⲥⲁ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

τε ρον ^Γδισυ γαρ των βα σα νων τα ει δη κα

δυ πε στης ^Χως ^Λα σα ρκος νε κρω ω σας ^Δ9

τον πα να λα στο ρα ^Γδ

Ως ἄστρον ἐν Ῥόδῳ ἀρτιφανές, Φανούριε ὠφθης, εἰ καὶ ἤθλησας πρὸ πολλοῦ, καὶ καταφωτίζεις πιστῶν τὰς διανοίας, βολαῖς τῶν σῶν ἀπειρῶν θαυμάτων ἐνδοξε.

^Μ ^Γ ^Π ^Γ
^Γδ ^Ως ^αστρον εν ^Ρο δω αρ τι φα νες ^Γδ ^Φα

νου ρι ε ω φ θης ει και η θ λη σας προ πολ

λου ^Γδ και κα τα φω τι ζεις πι στων τας δι

α νοι ας ^Χβο λαις των σων α πει ει ρων ^Δ9

θαυ μα των εν δο ξε ^Γδ **Π**υρός ἀκμαιότερος ἀληθῶς, καὶ σιδήρου μάρτυς, εὐτονώτερος ὀραθεῖς, τὴν οἰκονομίαν ἐτράνωσας τοῦ λόγου, τοῖς ἔργοις βεβαιώσας ὁ ἀνεκήρυξας.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

α γ λ α ι σ μ α

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Π α σ α ι τ ω ν Α γ γ ε λ ω ν α ι σ τ ρ α τ ι α ι

Π ρ ο δ ρ ο μ ε Κ υ ρ ι ο υ Α π ο σ τ ο λ ω ν η δ ω

δ ε κ α σ ο ι Α γ ι ο ι Π α ν τ ε ς μ ε τ α τ η ς

Θ ε ο τ ο κ ο υ π ο ι η σ α τ ε π ρ ε σ β ε ι ε ι α ν

ε ι ς τ ο σ ω θ η ν α ι η μ α α α ς

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Εἶτα ψάλλομεν τὸ

Προβλεπόμενο ἀπὸ το τυπικόν Ἀπολυτίκιον, & Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον.

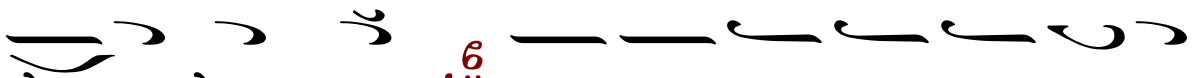
ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ᾠχος ᾠ̣ Δι̣

Οὐράνιον ἐφύμνιον ἐν γῆ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον πανήγυριν νῦν ἐορτάζει φαιδρῶς, ἀγγέλων πολίτευμα, ἄνωθεν ὑμνωδίαις, εὐφημούσι τοὺς ἄθλους, κάτωθεν Ἐκκλησία, τὴν οὐράνιον δόξαν, ἣν εὖρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς, Φανούριε ἔνδοξε.

^B
^χ
^Δ

 Ου ρα νι ον ε φυ μνι ον εν γη τε

 λει ται λαμ πρως ⁶ ε πι γει ον πα νη γυ

 ριν νυν ε ορ τα ζει φαι δρως ^Δ αγ γε λων

 πο λι τευ μα ⁶ α νω θεν υ μνω δι αις ευ φη μου

 σι τους α θλους ^Δ κα τω θεν Εκ κλη σι α ^Δ την

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ου ρα νι ον δο ζαν ην ευ ρες πο νοις και
α α θλοις τοις σοις Φα νου ρι ε εν δο ξε
δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

ως αστρον α νε τει λας τη Εκ κλη σι
α Χρι στου και παν τας κα τηυ γασας φα νε
ρω θεις θαυ μα στως Φα νου ρι ε εν δο ξε
ο θεν τοις ευ φη μου σι την σην α θλη σιν
Μαρ τυς νε μεις των σων θαυ μα των την
σω τη ρι ον χα ριν πρε σβευ ων τω Κυ ρι

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ω υ περτων ψυ χων ημων 6.

^χ και νυν και α ει και εις τους αι ω 6.

νας των αι ω νων α μην Δ

Θεοτοκίον. ^χ Το απ αι ω νος α πο κρυ φον Δ

και Αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον 6. δι

α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω 6.

ται 6. Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρ

κου με νος Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

η μων κα τα δε ζα με νος 6. δι ου α να στη

σας τον πρω το πλα στον Δ ε σω σεν εκ θα να

του τας ψυ χας η μω ^χ ω ω ν Δ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτη, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν .

Ὁ Ἀναγνώστης· **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν... , **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

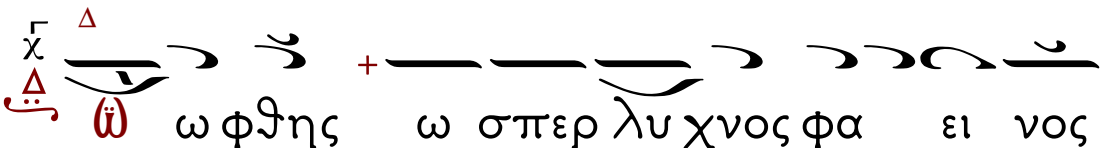
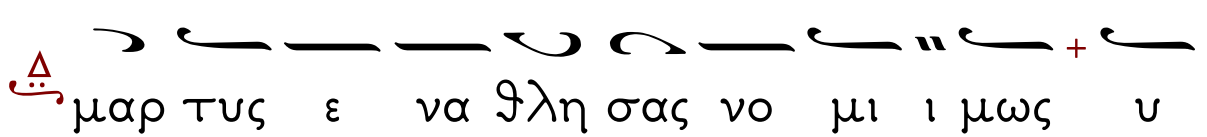
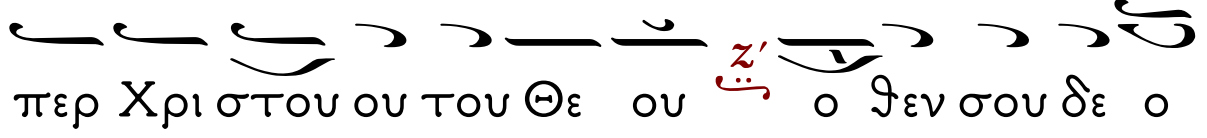
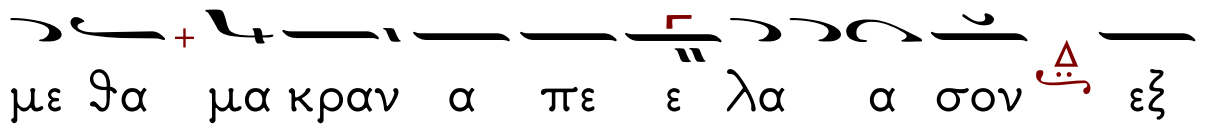

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τὸν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Εἶτα ψάλλομεν τὰ κάτωθι τροπάρια.
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἦχος Δι

Ὠφθης ὥσπερ λύχνος φαινός, μάρτυς
ἐναθλήσας νομίμως, ὑπέρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
ὄθεν σου δεόμεθα, μακράν ἀπέλασον, ἐξ ἡμῶν
ταῖς πρεσβείαις σου, παθῶν τήν ὁμίχλην, καί
τῶν περιστάσεων, πικρᾶν σκοτόμαιναν, φέγγος
δέ ἀνάτειλον πᾶσι, θείας θυμηδίας καί δόξης,
ἀξιομακάριστε Φανούριε.

ω φ θ η ς ω σ π ε ρ λ υ χ ν ο ς φ α ε ι ν ο ς

μ α ρ τ υ ς ε ν α θ λ η ς α ς ν ο μ ι ι μ ω ς υ

π ε ρ Χ ρ ι σ τ ο υ ο υ τ ο υ Θ ε ο υ ο θ ε ν σ ο υ δ ε ο

μ ε θ α μ α κ ρ α ν α π ε ε λ α α σ ο ν ε ξ

η μ ω ν τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς σ ο υ π α θ ῶ ν τ η ν ο

μ ι χ λ η ν κ α ι τ ω ν π ε ρ ι σ τ α ς ε ω ν π ι κ ρ α ν σ κ ο

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

το ο μαι αι ναν **Δ** φε εγ γο ος δε α να
τει λον πα α σι **Ζ** θει ας θυ μη δι ας και
δο ξης **Ν** α ξι ο μα κα ρι στε Φα α νου ρι
ε **Δ**

Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης
ἀνάγκης καί θλίψεως.

Δεσποινα α προσδεξαι **Ν** τας δε η σεις
των δουλων σου **Δ** και λυ τρωσαι η μας **Ν**
α πο πασης α να αγκης και θλιψεως **Δ**

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλα-ξον μέ ὑπό τήν σκέπη
σου.

Δ **Τ**ην πασαν ε ελ πι δα μου **Δ** εις σε α

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ἉΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

να α τι θη μι Μη τερ του Θε ου φυ λα

ζον η μας υπο τη ην σκε πην σου ου ου

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.